

Svatojánek

září-říjen
2014

Informační zpravodaj obecního úřadu Svatý Jan pod Skalou a Svatojánské společnosti

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE

Ve dnech 10. a 11. října proběhnou volby do zastupitelstva obce. Volit se bude sedmičlenné zastupitelstvo. Letos kandiduje čtrnáct kandidátů v různých seskupeních. Sedm kandidátů má kandidátka, za kterou stojí „sedlečtí sousedé“. Následuje kandidátka tří nezávislých kandidátů s podporou TOP 09. Další čtyři kandidáti kandidují sami za sebe. Způsob hlasování v komunálních volbách umožňuje volit jednotlivá sdružení jako celek nebo volit kandidáty jednotlivě zaškrtnutím políček u jména každého kandidáta. Třetí možností je kombinovat oba způsoby. Volební systém v komunálních volbách mírně zvýhodňuje kandidáty, kteří kandidují ve sdružení. Může se tak stát, že bude zvolen kandidát za sdružení, i když bude mít menší počet hlasů než kandidát, který kandiduje samostatně sám za sebe. Těm voličům, kteří tuto disproporci vnímají jako nespravedlivou, doporučujeme zaškrtnávat konkrétní jména, ne celá sdružení. Volit lze libovolný počet kandidátů, nejvýše však sedm. Nově vzniklé zastupitelstvo pak bude na ustavující schůzi volit starostu a místostarostu. (P.V.)

POSLEDNÍ ZASEDÁNÍ

Dne 8. září se konalo poslední zasedání zastupitelstva obce v tomto volebním období. Proto nebyly schvalovány zásadní věci, které by příští zastupitelstvo svazovaly. Přesto několik záležitostí, se kterými se počítalo i nepočítalo při sestavování rozpočtu obce pro letošní rok, bylo ještě projednáno. Bylo schváleno rozdělení finančních darů předškolním zařízením, do kterých byly v minulosti umísťovány svatojánské děti. Pro tento účel byla v prosinci minulého roku vyčleněna částka dvacet tisíc korun, nyní byla navýšena o jeden tisíc korun a rozdělena mezi tři mateřské školky rovným dílem, a to pro MŠ v Loděnicích, Vráži a v Berouně (katolická školka).

Dále bylo rozhodnuto o umístění dopravních zrcadel na nepřehledných místech v obci, a to na křižovatku ulic Vrážská a U Studánky na Záhrabské a ve Svatém Janu v horní části u výjezdu od domu č.p. 16 a u výjezdu od domu č.p.6 (instalace zrcadel již proběhla).

Vzhledem k tomu, že na dětském hřišti v Sedlci se herní prvky stávají nebezpečnými, jsou postupně nahrazovány novými a ještě letos bude nainstalována nová skluzavka.

Zastupitelstvo bylo rovněž seznámeno s písemným stanoviskem ministerstva dopravy k dotaci na opravu místní komunikace v Sedlci. Toto stanovisko bylo obcí vyžádáno z popudu sedleckých sousedů pana Szappanose, Růžičky, Hrnčíře a paní Štefanové. Tito lidé nutili obec k dotačnímu podvodu, když neustále požadovali do žádosti o dotaci zahrnout i přeložku vedení nízkého napětí do země, přeložku telefonního vedení do země a rekonstrukci veřejného osvětlení. Navíc nás neustále úkolovali - s odkazem na ministerstvo dopravy, kde se někteří z nich vydávali za zástupce obce. Pracovnice ministerstva však tyto úkoly a požadavky označila za nesmyslné. Ve svém stanovisku ministerstvo dopravy jasně deklaruje, že žádost se může podávat pouze na majetek, který je ve vlastnictví obce a byl poškozen povodněmi v roce 2013, což je samozřejmě nutné doložit a prokázat. Ve vlastnictví obce je pouze veřejné osvětlení, které neutrpělo újmy. Na přeložky vedení nelze tedy uplatňovat dotaci. K této dotaci chci ještě uvést na pravou míru článek pana Szappanose v „Sousedovi“, ve kterém nás líčí jako neschopné, které musel dovléci na ministerstvo a připravit se sedleckými spoluobčany podklady pro žádost o dotaci. Za prvé on sám na ministerstvu s námi nebyl, takže nemůže vědět, o čem bylo jednáno a za druhé, jeho podklady byly nepoužitelné. Vlastní text žádosti včetně investičního záměru nechala obec zpracovat odborníkem, což pan Szappanos nemohl rozdýchat. Dotace na opravu místní komunikace je přislíbena ve výši 2,4 miliónu korun, obec ze svých zdrojů bude muset uvolnit 430 tisíc korun. Nevím však, jestli se toto bude zamlouvat obyvatelům Záhrabské, kde jsou některé části ulic v nesrovnatelně horším stavu, než sedlecká cesta. (P.V.)

SOUSEDŮM

Když v červnu před rokem začal vycházet „zpravodaj Soused“, bylo mi jasné, že už tehdy začala předvolební kampaň, kterou rozpoutalo pár sedleckých občanů, kteří ani nejsou u nás v obci hlášeni k trvalému pobytu nebo jejich předchozí bydliště bylo v Praze a velkých městech. Jejich pozice ve svých zaměstnáních je zřejmě natolik zaslepily, že se rozhodli poroučet i tam, kde rozhodují volení zástupci občanů. Jako záminku si vzali sedleckou cestu a bezostyšně tlačili vedení obce do čerpání povodňových dotací na „jejich“ cestu. Jako kdyby v obci neexistovali jiní občané, kteří mají také své potřeby. Svými bulvárními a poučnými články, ve kterých plivají na zastupitelstvo obce ve lživě vykonstruovaných kauzách, získali přízeň těch, kteří jsou v naší obci nováčky a o obci a životě na vesnici ještě mnoho nevědí. Svým počínáním spáchali na občanech naší obce velmi nepříjemnou věc. Rozdělili obec na „chytré Pražáky“ a „hloupé vesničany“. Celou novodobou historií obce se prolínala snaha o soužití mezi všemi obyvateli, bez rozdílu jejich původu. Ta byla však zbourána počínáním těchto samozvaných zástupců občanů. Ti vnesli do našeho života tzv. „blbou náladu“. Útěchou pro nás může být to, že v obcích v okolí Prahy jsou podobné manýry rovněž velmi významně postřehnutelné.

Ti nejchytřejší z chytrých však zůstali před volbami v pozadí a ani nenašli odvahu sami kandidovat. Místo sebe poslali do voleb jiné kandidáty, kterým budou chtít do řízení obce mluvit a manipulovat s nimi. To je totiž ideální pozice - nenést za nic právní odpovědnost a přitom kázat, co a jak se má dělat. A tak se stalo, že sousedi vyslali na jednu kandidátku pana Boučka ze Záhrabské, který před čtrnácti lety založil občanské sdružení Svatojánský občan a pod jeho hlavičkou doslova otravoval dosud pokojný život občanů a pokoušel se zdiskreditovat a kriminalizovat vedení obce podáváním udání na nejrůznějších institucích, včetně kriminální policie. Naštěstí pro občany obce mělo toto sdružení jepičí život, tak jako všechna uskupení, která si uměle vytvoří nějakého nepřítele, proti kterému je třeba bojovat. Nyní, posílen „sousedy“, kteří jakoby vypadli z oka tomuto občanskému sdružení, má zřejmě větší šance na úspěch ve volbách. Inu vrána k vráně sedá. Dalšími vyslanými ze Záhrabské jsou pan Dobeš a paní Prokopová, pro mnoho lidí zcela neznámí lidé, které tedy bylo spolu s ostatními potřeba představit ve „zpravodaji Soused“, aby občané věděli, kdo že se to uchází o jejich přízeň. Všichni kandidáti „sousedé za změnu“, ať už jsou ze Záhrabské, Sedlce nebo Svatého Jana, mají společné to, že pro rozvoj obce dosud nic nevykonali, a tak ve svém „samizdatu“ ukazují, jak je tady vše špatné a nabádají občany ke změně. Čím tedy voliče nalákat? Je to snadné. Stačí pár článků o tom, jak členové zastupitelstva bohatli a přihrávali si výhodné prodeje a pronájmy. Na to lidé slyší a málokterý si udělá zdravý úsudek o pisatelích těchto článků. Proti těmto fámám se těžko bojuje a tak tyto metody patří k těm neúčinnějším. Musím však na tomto místě uvést, že prodeje a pronájmy obecního majetku byly vždy řádně uvedeny ve známost veřejnosti. Každý, a to nejen občan naší obce, mohl o tento majetek projevit zájem. Někteří tak učinili, někdo ne. Divím se „sousedům“, že sami zájem neprojevili, když obec byla tak štedrá a nabízela úžasné výhodné podmínky. Úsilí sousedů pomáhá vydatně pan Štěpánek, který díky své novinářské praxi, ví jak účinně zasáhnout voliče. Škoda jen, že své úsilí nezaměřuje na problémy města, kde je hlášen k trvalému pobytu.

A pak je zde druhá mocná zbraň – sliby! Papír snese všechno, a tak je potřeba se i u těchto „proč do toho jdu?“ trochu pozastavit. Tyto sliby jsou pouze věty, které nic nevypovídají o tom, jak konkrétně slibovaných cílů dosáhnout. To vyplývá buď z neznalosti a naivity kandidátů, kteří se asi domnívají, že zavelí a svět se bude řídit podle jejich představ. Nebo naopak z jejich chytrosti, jak občany přesvědčit ke správné volbě. Některé sliby jsou nereálné, některé slibují to, co již v obci dávno funguje. Kandidáti souseda chtějí rozšířit úřední hodiny. Ze zkušenosti vím, že pro obec o 170 obyvatelích je stávající rozsah naprosto dostačující a pokud někdo přišel na úřad mimo tyto hodiny, byl obslužen. „Sousedí za změnu“ si zřejmě myslí, že v ostatní dny starosta nic nedělá a fláká se. Také mi vrtalo hlavou, kdo v těchto rozšířených hodinách bude občanům k dispozici, kdo bude dělat veškerou administrativu, účetnictví, výkaznictví, správní řízení, ověřování listin, podpisů, evidenci obyvatel, výpisy z informačních systémů veřejné správy, údržbu počítačů, programů, elektronickou komunikaci s informačním systémem státu atd. Nejdříve jsem zaslechl jméno Mirek Husák, který údajně bude kandidovat na starostu, protože zanedlouho bude ekonomicky neaktivní a potřebuje si zajistit do budoucna příjem. Placená funkce starosty mu to umožní. Tento pán je věrným sluhou a „zpravodaj Soused“ spolehlivě pokradmu po nocích roznáší do schránek domácností. Ale kandidátů na starostu je více, dále jsem zaslechl jméno Štěpán Rattay, Dagmar Prokopová a Jan Dobeš. Nechci snižovat kvality těchto kandidátů, ale jsem přesvědčen, že všechny výše uvedené činnosti nebudou schopni sami vykonávat a k platu starosty bude muset být zaplacen další člověk a firmy, zajišťující tyto práce. Doposud tomu tak nebylo, vše bylo vykonáváno v rámci jednoho starostenského platu. Přesto jsem

některými jedinci označován za parazita na obecním rozpočtu. Zmínil jsem jen ty nejdůležitější úřednické povinnosti. Manuální činnosti v obci, které jsou zase doménou současného místostarosty, také musí někdo dělat.

S panem Husákem na stejné kandidátce kandiduje i jeho dcera Lucie Greenidge, která chce od obce získat pro obec významný a strategický pozemek. Pamatuji se moc dobře, jak neúspěšná žadatelka o koupi pozemku prohlásila, že svého jednou dosáhne. Ušlechtilé zájmy sousedských kandidátů o blaho obce tak dostávají vážnou trhlinu. Tato paní před lety na veřejném zasedání zastupitelstva po obci požadovala umístění dopravních retardérů na silnici. Bylo jí vysvětleno, že na krajskou silnici, kde navíc jezdí hromadná doprava, retardéry umístit nelze. S tímto vysvětlením se nespokojila, a tak slíbila, že ona sama zjistí, co je třeba pro instalaci retardérů podniknout. Do dnešního dne se nám paní Greenidge nepochlubila, jak ve svém boji za retardéry pochodila. Ale mezi předvolební sliby se to přece může napsat. Další sliby sousedů, jako jsou finanční příspěvky mateřským školkám, spolupráce se spolky v obci, vydávání obecního zpravodaje, opravy místních komunikací a zahájení úpravy centra obce apod. spíše vypovídají o tom, že tito kandidáti duchem žijí v jiné vesnici nebo možná ještě v Praze. Jinak by přeci museli vědět, že školkám obec přispívá, komunikace se opravují, obecní zpravodaj vychází, na úpravu centra obce existují studie, se spolky obec spolupracuje, místní občany zaměstnává v rámci veřejně prospěšných prací, dotace obec získává, a to i přes tvrzení pisálků „zpravodaje Sousedů“, že dotace čerpat naše obec neumí. Znovu musím připomenout, že každá dotace (až na drobné výjimky), kterou obec obdrží, musí být obcí spolufinancována a tedy rozhodnout o podání žádosti o dotaci musí zastupitelstvo, protože se jedná o obecní peníze. Starosta pak v žádosti o dotaci dokládá rozpočtem a stvrzuje svým podpisem, že obec má finanční prostředky na spolufinancování dotované akce. Představa „sousedů“, že vlítnou na obecní úřad jako horda nájezdníků a přinutí starostu k podání žádostí o dotaci v řádu milionů korun, je zcestná. I proto potřebují mít „sousedé“ ve vedení obce ty, kteří je budou poslouchat a kývnou na vše, co si usmyslí. Sledovat dotační tituly obec umí, na tom není nic těžkého, ale nemůže žádat o všechno, co je k mání, protože finanční možnosti obce jsou omezené. Nové zastupitelstvo bude mít velikou výhodu v tom, že obec je díky uvážlivému hospodaření již zcela bez dluhů, a tak finanční prostředky, doposud vynakládané na splácení dluhů, může použít třeba na financování podílů k dotacím. V místní části Sedlec bylo v novodobé historii obce proinvestováno nejvíce peněz, přesto si toho „sousedé“ neváží, je jim to málo a najdou se i takoví, kteří prohlašují, že např. stavba vodovodu byla zbytečná. Přitom byla zahájena právě z popudu občanů Sedlce. Doufám jen, že po opravě sedlecké cesty, nebudou ze Sedlce slyšet podobné hlasy, že šlo o zbytečnou a nepotřebnou věc.

Vážení spoluobčané, omlouvám se za tento sáhodlouhý článek. Nelze na všechnu špínu a zlobu, která je více než rok rozlévána prostřednictvím internetu a „zpravodaje Sousedů“, reagovat. To bychom s panem místostarostou nemuseli dělat nic jiného. Nebudu slibovat světlé zítřky a napodobovat volební kampaň „sousedů“, která mi svými sliby připomíná volební billboardy „Uklidíme Prahu“, „Levnější doprava za 10 korun denně“, nebo „Zatočíme s korupcí“. Během své pětadvacetileté historie obec prodělala nevídaný rozvoj. Kdo chce vidět, vidí, kdo nechce, nevidí, i kdyby měl před sebou tisíce důkazů a argumentů. Za tímto rozvojem stáli a stojí konkrétní lidé, „sousedé za změnu“ k nim ale rozhodně nepatří. Některé věci mohly být řešeny třeba jiným způsobem, ale po bitvě je každý generál. Co se mé osoby týká, myslím, že za své šestnáctileté působení na obecním úřadě každý ví, co ode mě může očekávat, a podle toho se také ve volbách rozhodne. A protože vím, co funkce starosty obnáší, nelpím na ní. Každý, kdo se jednou této funkce ujme, zjistí, že ke svým osobním starostem přibude řada dalších starostí za druhé a o druhé. Že najednou ztratí soukromí, protože mu neustále vyzvánějí telefony a mobily bez rozdílu, jestli je den nebo noc. Zjistí, že je jednou nohou v kriminále i za to, co sám nezpůsobí. Zjistí, že může i za první světovou válku a za to, že do obce po náledí nedojel autobus. Všechny tyto vnější starosti a požadavky mu brání řešit ty své soukromé - pokud ovšem svoji funkci chce vykonávat jako službu pro ostatní. Za to vše onen starosta sklídí zasloužený nevděk a nactiutrhaní... Ve volbách jsem se rozhodnul kandidovat sám za sebe, neschovávat se za žádné sdružení kandidátů, i když vím, že volební systém při komunálních volbách znevýhodňuje kandidáty, kteří kandidují jednotlivě sami za sebe. Mám-li být zvolen, nechť je můj mandát silný. Nemám zapotřebí, aby mi ke zvolení do zastupitelstva pomáhaly hlasy kolegů na společné kandidátce.

Závěrem mi dovolu, abych poděkoval všem občanům, kteří až dosud obětovali svůj čas a své síly ke zvelebování obce, ať už jako členové zastupitelstev, spolků nebo jednotlivci. Ví, že je mezi námi spousta ochotných a schopných lidí, jde jen o to, aby ve své prospěšné činnosti mohli a měli chuť pokračovat i po volbách...

Ing. Pavel Vokál, starosta obce

OBEC BYLA OPĚT KONTROLOVÁNA

Ještě v měsíci září proběhly na obecním úřadě dvě externí kontroly. Jedna byla zaměřena na dodržování krizového zákona a jeho prováděcích předpisů. Kontrolu provedl Městský úřad Beroun ve spolupráci s Hasičským záchranným sborem Středočeského kraje. Závěr kontroly je pro obec potěšující, neboť na zvládnutí mimořádných událostí a krizových situací je obec dle závěru kontroly dobře připravena. Lze si jen přát, aby krizových scénářů obec nemusela v budoucnu využít.

Druhá kontrola byla vyslána krajským úřadem Středočeského kraje v počtu čtyř kontrolorů a byla zaměřena na hospodaření obce, účetnictví, výkaznictví a další činnosti s chodem obce související. I touto kontrolou nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky. Obec si tak může na pár týdnů oddechnout. (P.V.)

program obnovy obce

OBEC OBDRŽELA DALŠÍ DOTACI

Náš letošní úspěch v soutěži Vesnice roku 2014 přinesl do obecní pokladny dotaci formou daru od Středočeského kraje ve výši 40 tisíc korun. Tyto prostředky musí být dle této smlouvy použity výhradně na obnovu historických památek v majetku obce. Z tohoto pohledu se jeví jako nejpravděpodobnější další oprava objektu hřbitovní kaple. O konečném využití daru však musí rozhodnout zastupitelstvo. (J.Š.)

Záhrabská

OPRAVA VEŘEJNÉHO OSVĚTLENÍ A CEST

Počátkem září byla provedena údržba veřejného osvětlení ve všech částech obce. Na Záhrabské se nepodařilo opravit dvě svítidla v ulici Sedlecká a Příčná. K těmto svítidlům je přerušeno přírodní vedení, odstranění závady bude vyžadovat více času. V průběhu měsíce října bude na Záhrabské provedena oprava nejhorších úseků ulice Sedlecká. V ulici Na Spojce bude zajištěno svedení dešťové vody mimo vozovku. (P.V.)

Pozvánka na koncerty

Dnešní pozvánka je na dva sborové koncerty. Prvním z nich je koncert špičkového pěveckého sboru „Cantus“ z Bratislavy, na programu je klasický sborový repertoár. Koncert se uskuteční **28. září v kostele**, začátek koncertu v **15 hodin**, vstupné dobrovolné. O týden později - **4. října**, se uskuteční společný koncert dvou sborů - **pěveckého sboru Slavoš** z Berouna a **sboru Juventa** z partnerského německého města Goslaru. Část koncertu dvou sborů bude doprovázena orchestrem VŠE Praha. Začátek koncertu je tentokrát v podvečer - v 18 hodin. (SJS)

PŘIPRAVUJEME:

4. října „Koncert dvou sborů“ – 18h kostel

10. a 11. října Volby do zastupitelstva obce

22. listopadu Zasedání správní rady Svatojánské společnosti – OÚ – 17 hodin

www.svatyjan.cz

Svatojánek® Vydává OÚ Svatý Jan pod Skalou, 266 01 - BEROUN

Registrováno u OKÚ - BEROUN pod č. 320 20 291

Vážení spoluobčané,

dlouho jsem se rozmýšlel, mám-li v tomto předvolebním čase reagovat na obsah sousedského zpravodaje a můj závěr byl jasný. Reaguji nejenom proto, abych v očích čtenářů Souseda očistil sebe, pana starostu a potažmo celé současné zastupitelstvo obce. Reaguji však především proto, že mi záleží na další budoucnosti naší obce. Současně si ale dobře uvědomuji, že proti pomluvám, polopravdám a lžím se všeobecně člověk velmi těžce brání a spoléhám tak na zdravý rozum vás všech, pro které jsem po léta ve vedení obce pracoval. K mojí reakci na předvolební špínu přispěla také skutečnost, že se jí nechali ovlivnit i lidé, o kterých jsem si až dosud myslel, že jsou uvážliví, a kteří vždy dokázali ocenit všechno to, co se u nás v obci podařilo vykonat a mnohdy se na veřejné práci i podíleli.

Šéfredaktor sedleckého zpravodaje je podle tvrzení samotných sedleckých sousedů zkušeným komunistickým novinářem a musím konstatovat, že jeho praxe se na rozvracení občanského soužití dokonale osvědčuje. Jeho zažité metody se na stránkách zpravodaje nezapřou. Umí dokonale vyzvedávat negativa, vypichovat pouze to, co se hodí do krámu, co současnému rozvoji obce ublíží a bagatelizovat všechno to, co se za poslední čtvrtstoletí u nás podařilo. Představuje nám „brigády socialistické práce a jejich úderníky“, kteří svými životopisy a představami omračují veřejnost. Mně osobně to samozřejmě vadí a připojuji se ke všem, kteří sedlecký zpravodaj nazývají Rudým štváčem. Co mě však vadí ze všeho nejvíc, je skutečnost, že s takovýmto šéfredaktorem spolupracují a na rozvratu obce se podílejí i mnozí zapřisáhlí antikomunisté. Nebo se snad mýlím?

Co říci na ony novodobé praktiky s představováním kandidátů? Co říci jejich lichotivým slibům? Jenom snad to, že na žádné vesnici se nikdy nikdo představovat nemusel, protože by to bylo naprosto zbytečné. A něco slibovat? To také není vesnická praxe. Věci, které jsou zapotřebí udělat a které jsou reálné a realizovatelné, se prostě dohodnou a v rámci možností udělají.

Na každé vesnici se lidé dobře znají a dobře vědí, co mohou jeden od druhého očekávat. Znají se především proto, že spolu sdílejí dobré i zlé, že se společně podílejí na všem, co se v místě, ve kterém žijí, zlepší a z čeho budou mít radost jak oni, tak jejich děti a staří rodiče. Všech těch, kteří se v minulosti o zlepšování podmínek života na naší vesnici podíleli a neváhali přiložit ruku k dílu, jsem si vždy nesmírně vážil. Vážil jsem si také všech těch, kteří v minulosti pracovali v obecních zastupitelstvech, a mnohdy řešili nelehká rozhodnutí. Nemohu si však vážit lidí, kteří se v minulosti nikdy do práce pro obec nezapojili (věřte, že jim v tom nikdy a nikdo nebránil!) a dnes lidem slibují, co všechno hodlají pro obecné blaho udělat. Pro mne osobně jsou to lidé nevěrohodní a z mnohaleté zkušenosti si dovoluji tvrdit, že nekandidují pro veřejný, ale pro osobní prospěch. Pokud se u někoho mýlím, prosím za prominutí.

Z tohoto pohledu je neméně zajímavá jedna skutečnost. A sice to, že ti naši spoluobčané, kteří současnou nenávistnou kampaň rozpoutali, se na kandidátní listině neobjevili. Oni totiž dobře vědí, že spravovat i malou obec je odpovědná a náročná práce. Moc dobře vědí, že na malé obci musí na sebe i starosta často vzít montérky a jít udělat to, co momentálně „hoří“. Samozřejmě vědí i to, jaká všemožná rizika na sebe představitel obce bere. Vědí také, že je v průběhu volebního období zapotřebí dělat pro chod obce stovky hodin a najezdit svým autem množství kilometrů bez požadavků na odměnu. To všechno nejsou ochotni tito novodobí manažeři podstoupit a tak si na tuto práci našli jiné. A proto se ptám. Budeme mít, pokud sousedé vyhrají obecní volby, loutkové zastupitelstvo? Možná ano. Jediné, co ale naší obci nepřeji, je to, aby ji v novém volebním období řídil kašpárek.

Ještě jednou se vrátím k vedení redakce Souseda. Nezapomínejte vážení sousedé na moudrost a zkušenost venkovských lidí. Tito lidé, jejichž generace předků tuto obec budovaly, mají svoji paměť a v neposlední řadě mají také svůj neviditelný, ale zato účinný soud.

Jiří Ševčík, místostarosta obce

Sousedé kdysi a dnes

Žiji ve Svatém Janě od roku 1950 a tak ledacos pamatuji. Pamatuji obec ještě zalidněnou starousedlíky. K obci tehdy patřila i málo zalidněná Jánská. Kromě Záhrabské, kde bylo již v padesátých letech mnoho chatařů, byly téměř všechny domy osídleny lidmi, kteří se zde narodili. Byli to ve většině případů lidé, kteří prožili obě světové války a kteří se dějinným vývojem ocitli v komunistickém světě. Měli se tehdy všichni přibližně stejně špatně. Ve Svatém Janě byl kriminál, nad Sedlcem se pokojně popásala stáda ovcí ze zabaveného Zemanova statku. Chlapi chodili do lomů nebo do berounských fabrik. Pár lidí pracovalo na dráze. Nikdo neměl ani auto ani motocykl a cestovat se muselo pouze pěšky nebo na kolech po rozblácených cestách. Velmi nízké příjmy za mnohdy těžkou a nebezpečnou práci, dovozovali nakupovat pouze to nejnужnější. Bylo samozřejmostí, že oblečení a obutí nosilo po sobě několik sourozenců. Nikdo neměl vodovod, pralo se ručně, rodiny se koupaly v jedné vodě a ke zlepšení nelehké situace bylo v každém domě malé domácí hospodářství. Jestliže došlo mezi lidmi k nějaké hádce, bylo to kvůli trávě, která tehdy byla „strategickou“ surovinou. Přesto se lidé vždy dokázali dohodnout vzájemně si pomáhat a nakonec i pobavit na vesnických tancovačkách, ať v Sedlci u Radů, nebo v Jáně na Ivance. Bavili se i při nejrůznějších obecních oslavách.

Spojovala je práce a těžké životní podmínky. Společně chodili na povinné zemědělské brigády na pole Loděnického statku v Sedlci Na Višňovce. Jednotila se řepa, sklízely se brambory nebo se sbíral „americký“ brouk. Spojovala je však také nelehká poválečná politická situace. Nejhuře bylo všem při napadení Maďarska. Nedávná válečná zkušenost všechny varovala. Z posledních peněz se nakupovalo vše, co bylo potřebné k přežití. Vzpomínám, jak právě v této době srazila bouře kříž na svatojánské skále a jak lidé vnímali tuto událost jako předzvěst něčeho špatného. Doba to nebyla jednoduchá.

Také v dobách pozdějších, tedy v letech šedesátých, nebyla situace o mnoho lepší. V obci už nebyl kriminál, ale škola SNB. Národní výbor se snažil život na vesnici usnadnit a zlepšit. V jednotlivých částech obce se objevily první žárovky veřejného osvětlení. Jeden telefon v Jáně, jeden v Sedlci a na Záhrabské žádný. Silnice byla prašná a nejnужnější opravy na ní prováděl pan Horešovský. Ten současně zajišťoval zimní posyp z hromádek černé strusky u cesty. Rodiny dostávaly vánoční přiděly mandlí, oříšků a jiných vzácností podle počtu dětí. Také vánoční kapři byli na přiděl a Dohlížecí výbor jednoty měl plné ruce práce, aby všechny uspokojil. Lidé museli do práce i o sobotách a výdělků byly žalostné.

V letech sedmdesátých se situace ještě zlepšila a mladí lidé dostávali novomanželské půjčky. Namísto školy SNB byla zřízena škola STB. V Sedlci fungovala velkokapacitní výroba vajec pro zásobování Prahy. V obchodech se o Vánocích objevily i banány, pomeranče a někdy i mandarinky. Několik let už byla v obci asfaltka. To byl opravdový pokrok!

I tato doba však lidi spojovala. Stále se měli všichni stejně špatně. Pracovalo se za deset korun na hodinu. Vzpomínám, jak pan Staněk na Záhrabské vykopal o sobotách a nedělích stovky metrů výkopů pro veřejné osvětlení. Lidé na Záhrabské, kam dojížděla jednou týdně pojízdná prodejna, prohrnovali a sypali cestu, aby se k nim jediné zásobování dostalo. Vzpomínám i na to, jak zedničí mistři Vyskočil a Šebek s celou řadou pomocníků dokázali ve svém volném čase o sobotách a nedělích opravit zdevastovanou hřbitovní kapli. A to tyto práce trvaly ne týden či měsíc, ale několik let. I když se lidé snažili sebevíc, obec byla rozhodnutím vyšších orgánů zrušena a připadla k Loděnici. Byly zrušeny obchody, restaurace dokonce i škola. Na „významných“ křižovatkách jednotlivých osad svítily 200W žárovky. I ty se ale v rámci úspor na tzv. nepotřebnou noční dobu vypínaly.

Proč se ale zabývám historií, kterou navíc většina lidí neprožila a většinu dnešních obyvatel obce ani nezajímá? Ani já nevzpomínám na tyto doby rád. Vím ale docela jistě, co v této době znamenalo slovo SOUSED. Dnešní rádoby sousedé žijí v podmínkách, o kterých se celé řadě generací opravdových vesnických sousedů mohlo jen snít. A vidíte vážení. Stejně nejsou spokojeni a z jejich postojů je zcela zřejmé, že spokojeni nikdy nebudou. A tak se nepřestávám divit tomu, proč nezůstali tam, kde se jim líbilo a proč se přistěhovali do, pro jejich život, tak nemožného místa.

Jiří Ševčík, místostarosta obce